

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor el dia 1 de setembre de 2003.

Madrid, 20 de juny de 2003.

JUAN CARLOS R.

La ministra de Sanitat i Consum,
ANA MARÍA PASTOR JULIÁN

CAP DE L'ESTAT

13375 *INSTRUMENTS de ratificació del Conveni entre Espanya i Bèlgica tendent a evitar la doble imposició i prevenir l'evasió i el frau fiscal en matèria d'impostos sobre la renda i el patrimoni i el Protocol, fet a Brussel·les el 14 de juny de 1995, i de l'Acta que el modifica, feta a Madrid el 22 de juny de 2000. («BOE» 159, de 4-7-2003.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

Atès que el dia 14 de juny de 1995, el plenipotenciari d'Espanya va signar a Brussel·les, juntament amb el plenipotenciari de Bèlgica, nomenats ambdós en la forma escaient, el Conveni entre Espanya i Bèlgica tendent a evitar la doble imposició i prevenir l'evasió i el frau fiscal en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni i el Protocol,

Vistos i examinats els trenta articles del Conveni i el Protocol que forma part integrant d'aquell,

Concedida per les Corts Generals l'autorització que preveu l'article 94.1 de la Constitució,

Aprovo i ratifico el que s'hi disposa, per mitjà d'aquest Instrument, i prometo complir-lo, observar-lo i fer que es compleixi i s'observi puntualment en la seva totalitat, i amb aquesta finalitat, perquè tingui més validesa i fermesa, mano expedir aquest Instrument de ratificació que signo i que segella i ratifica degudament el sotasignat ministre d'Afers Exteriors.

Madrid, 18 de desembre de 1995.

JUAN CARLOS R.

El ministre d'Afers Exteriors,
JAVIER SOLANA MADARIAGA

CONVENI ENTRE ESPANYA I BÈLGICA TENDENT A EVITAR LA DOBLE IMPOSICIÓ I PREVENIR L'EVASIÓ I EL FRAU FISCAL EN MATÈRIA D'IMPOSTOS SOBRE LA RENDA I SOBRE EL PATRIMONI

Sa Majestat el Rei d'Espanya

i

Sa Majestat el Rei dels Belgues

amb la voluntat de concloure un nou Conveni per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió i el frau fiscal en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni.

Han nomenat a aquest efecte els seus plenipotenciaris:

Sa Majestat el Rei d'Espanya

Excm. Sr. Joaquín Ortega Salinas

Ambaixador d'Espanya a Brussel·les (Bèlgica)

Sa Majestat el Rei dels Belgues

Excm. Sr. Erik Derycke

Ministre d'Afers Estrangers i de la Cooperació al Desenvolupament

Els qui després d'haver intercanviat els plens poders reconeguts en la forma escaient han convingut les disposicions següents:

CAPÍTOL I

Àmbit d'aplicació del Conveni

Article 1. *Àmbit subjectiu.*

Aquest Conveni s'aplica a les persones residents d'un o d'ambdós estats contractants.

Article 2. *Impostos que comprèn.*

1. Aquest Conveni s'aplica als impostos sobre la renda i sobre el patrimoni exigibles per cadascun dels estats contractants, les seves subdivisions polítiques o les entitats locals, sigui quin sigui el sistema d'exacció.

2. Es consideren impostos sobre la renda i sobre el patrimoni els que graven la totalitat de la renda o del patrimoni o qualsevol part d'aquests, inclosos els impostos sobre els guanys derivats de l'alienació de béns mobles o immobles, els impostos sobre l'import de sous o salaris pagats per les empreses, i també els impostos sobre les plusvàlues.

3. Els impostos actuals als quals s'aplica aquest Conveni en particular són:

a) a Espanya:

- 1) l'impost sobre la renda de les persones físiques;
- 2) l'impost sobre societats;
- 3) l'impost sobre el patrimoni; i
- 4) els impostos locals sobre la renda i sobre el patrimoni;

(anomenats en endavant «impost espanyol»);

b) pel que fa a Bèlgica:

- 1) l'impost de les persones físiques;
- 2) l'impost de societats;
- 3) l'impost de persones jurídiques;
- 4) l'impost de no residents;
- 5) la cotització especial assimilada a l'impost de les persones físiques,

compresos les retencions, els recàrrecs addicionals als impostos esmentats i descomptes anticipats, i també les taxes addicionals a l'impost de les persones físiques.

(anomenats en endavant «impost belga»)

4. El Conveni també s'aplica als impostos de naturalesa idèntica o anàloga que s'estableixin posteriorment a la data de la signatura i que s'afegeixin als actuals o els substitueixin. Les autoritats competents dels estats contractants s'han de comunicar mútuament les modificacions rellevants que s'hagin introduït en les respectives legislacions fiscals.

CAPÍTOL II

Definicions

Article 3. *Definicions generals.*

1. Als efectes d'aquest Conveni, llevat que del context s'infereixi una interpretació diferent:

a) 1r El terme «Espanya» significa el Regne d'Espanya; utilitzat en sentit geogràfic, designa el territori del Regne d'Espanya, incloent-hi el mar territorial, així com les zones exteriors al mar territorial en les quals, d'acord amb el dret internacional i en virtut de la legislació interna, Espanya pot exercir-hi jurisdicció o drets de sobirania.

2n El terme «Bèlgica» designa el Regne de Bèlgica; utilitzat en un sentit geogràfic, designa el territori del Regne de Bèlgica, incloent-hi el mar territorial, així com les zones exteriors al mar territorial en les quals, d'acord amb el dret internacional i en virtut de la legislació interna, Bèlgica pot exercir-hi jurisdicció o drets de sobirania.

b) Les expressions «un estat contractant» i «l'altre estat contractant» signifiquen Espanya o Bèlgica, segons el context;

c) El terme «persona» comprèn les persones físiques, les societats i qualsevol altra agrupació de persones;

d) El terme «societat» significa qualsevol persona jurídica o qualsevol entitat que es consideri persona jurídica a efectes impositius;

e) Les expressions «empresa d'un estat contractant» i «empresa de l'altre estat contractant» signifiquen, respectivament, una empresa explotada per un resident d'un estat contractant i una empresa explotada per un resident de l'altre estat contractant;

f) L'expressió «tràfic internacional» significa tot transport efectuat per un vaixell o una aeronau explotada per una empresa la seu de direcció efectiva de la qual estigui situada en un estat contractant, llevat quan el vaixell o l'aeronau sigui explotada únicament entre punts situats en l'altre estat contractant;

g) El terme «nacional» significa:

1r Tota persona física que tingui la nacionalitat d'un estat contractant; i

2n Tota persona jurídica, associació o entitat constituïda conforme a la legislació vigent en un estat contractant;

h) L'expressió «autoritat competent» significa:

1r En el cas d'Espanya, el ministre d'Economia i Hisenda o el seu representant autoritzat; i

2n En el cas de Bèlgica, el director general d'impostos directes.

2. Per a l'aplicació del Conveni per part d'un estat contractant, qualsevol expressió no definida en aquell, llevat que del context s'infereixi una interpretació diferent, té el significat que li atribueixi la legislació d'aquest estat relativa als impostos que són objecte del Conveni.

Article 4. *Resident.*

1. Als efectes d'aquest Conveni, l'expressió «resident d'un estat contractant» significa tota persona que en virtut de la legislació d'aquest estat hi estigui subjecta a imposició per raó del domicili, residència, seu de la direcció o qualsevol altre criteri de naturalesa anàloga. Tanmateix, aquesta expressió no inclou les persones que estiguin subjectes a imposició en aquest estat exclusivament per les rendes que obtinguin procedents de fonts que hi estiguin situades o pel patrimoni que hi posseeixin.

2. Quan en virtut de les disposicions del paràgraf 1 una persona física sigui resident d'ambdós estats contractants, la seva situació s'ha de resoldre de la manera següent:

a) Aquesta persona cal considerar-la resident de l'estat on tingui un habitatge permanent a la seva disposició; si tingués un habitatge permanent a la seva disposició en ambdós estats, cal considerar-la resident de l'estat amb què manté relacions personals i econòmiques més estretes (centre d'interessos vitals);

b) Si no es pogués determinar l'estat on la persona esmentada té el centre dels seus interessos vitals, o si no tingués un habitatge permanent a la seva disposició en cap dels estats, cal considerar-la resident de l'estat contractant on visqui habitualment.

c) Si visqués habitualment en ambdós estats o no ho fes en cap dels dos, cal considerar-la resident de l'estat de què sigui nacional;

d) Si fos nacional d'ambdós estats o no ho fos de cap dels dos, les autoritats competents dels dos estats contractants han de resoldre el cas de comú acord.

3. Quan en virtut de les disposicions del paràgraf 1 una persona que no sigui una persona física sigui resident d'ambdós estats contractants, cal considerar-la resident de l'estat en què es trobi la seu de la seva direcció efectiva.

Article 5. *Establiment permanent.*

1. Als efectes d'aquest Conveni, l'expressió «establiment permanent» significa un lloc fix de negocis mitjançant el qual una empresa du a terme la totalitat o part de la seva activitat.

2. L'expressió «establiment permanent» comprèn, en particular:

- a) les seus de direcció;
- b) les sucursals;
- c) les oficines;
- d) les fàbriques;
- e) els tallers;
- f) les mines, els pous de petroli o de gas, les pedreres o qualsevol altre lloc d'explotació o extracció de recursos naturals.

3. Una obra de construcció, instal·lació o muntatge només constitueix un establiment permanent si la seva durada passa de dotze mesos.

4. No obstant el que disposa anteriorment aquest article, es considera que el terme «establiment permanent» no inclou:

a) la utilització d'instal·lacions amb l'única finalitat d'emmagatzemar, exposar o lliurar béns o mercaderies pertanyents a l'empresa;

b) el manteniment d'un dipòsit de béns o mercaderies pertanyents a l'empresa amb l'única finalitat d'emmagatzemar-les, exposar-les o lliurar-les;

c) el manteniment d'un dipòsit de béns o mercaderies pertanyents a l'empresa amb l'única finalitat que siguin transformades per una altra empresa;

d) el manteniment d'un lloc fix de negocis amb l'única finalitat de comprar béns o mercaderies o de recollir informació, per a l'empresa;

e) el manteniment d'un lloc fix de negocis amb l'única finalitat de dur a terme per a l'empresa qualsevol altra activitat de caràcter auxiliar o preparatori;

f) el manteniment d'un lloc fix de negocis amb l'única finalitat de l'exercici combinat de les activitats esmentades als apartats de l'a) a l'e), a condició que el conjunt de l'activitat del lloc fix de negocis conservi el caràcter auxiliar o preparatori.

5. No obstant el que disposen els paràgrafs 1 i 2, quan una persona —diferent d'un agent que gaudeixi d'un estatut independent, al qual li és aplicable el paràgraf 6—actui per compte d'una empresa i tingui i exerceixi habitualment en un estat contractant poders que la facultin per concloure contractes en nom de l'empresa, cal considerar que l'empresa té un establiment permanent en aquest estat respecte de totes les activitats que la persona realitzi per compte de l'empresa, llevat que les activitats d'aquesta persona es limitin a les que esmenta el paràgraf 4 i que, si s'han realitzat per mitjà d'un lloc fix de negocis, no hagin determinat la consideració del lloc esmentat com a establiment permanent d'acord amb les disposicions d'aquest paràgraf.

6. No es considera que una empresa té un establiment permanent en un estat contractant pel sol fet que dugui a terme les seves activitats per mitjà d'un corredor, un comissionista general o qualsevol altre agent que gaudeixi d'un estatut independent, sempre que aquestes persones actuïn en el marc ordinari de la seva activitat.

L'agent que actui per compte d'una empresa d'assegurances i que habitualment signi contractes en nom de l'empresa no es considera comprès en aquesta disposició.

7. El fet que una societat resident d'un estat contractant controlï o sigui controlada per una societat resident de l'altre estat contractant, o que realitzi activitats en aquell altre estat (ja sigui per mitjà d'establiment permanent o d'una altra manera), per si sol no converteix qualsevol d'aquestes societats en establiment permanent de l'altra.

CAPÍTOL III

Tributació de les diferents classes de rendes

Article 6. *Rendes immobiliàries.*

1. Les rendes que un resident d'un estat contractant obtingui de béns immobles (incloses les rendes d'explotacions agrícoles o forestals) situats en l'altre estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquell altre estat.

2. L'expressió «béns immobles» té el significat que li atribueixi el dret de l'estat contractant on estiguin situats els béns en qüestió. L'expressió comprèn en qualsevol cas els accessoris, el bestiar i l'equip utilitzat en les explotacions agrícoles i forestals, els drets als quals els siguin aplicables les disposicions de dret privat relatives als béns seents, l'usdefruit de béns immobles i els drets a percebre pagaments variables o fixos per l'explotació o la concessió de l'explotació de jaciments minerals, fonts i altres recursos naturals. Els vaixells, les embarcacions i les aeronaus no es consideren béns immobles.

3. Les disposicions del paràgraf 1 s'apliquen a les rendes derivades de la utilització o el gaudi directe de l'arrendament o la parceria, així com de qualsevol altra forma d'explotació dels béns immobles.

4. Les disposicions dels paràgrafs 1 i 3 també s'apliquen a les rendes derivades dels béns immobles d'una empresa i dels béns immobles utilitzats per a la prestació de serveis personals independents.

5. Quan la propietat de les accions, participacions o altres drets en una societat o en una altra persona jurídica atribueixi al seu propietari el dret a gaudir de béns immobles situats en un estat contractant i siguin

exercits per la societat o la persona jurídica, les rendes que el propietari obté de l'ús directe, de l'arrendament o de l'ús en qualsevol altra forma d'aquest dret de gaudi estan sotmeses a imposició en aquell estat.

Article 7. *Beneficis empresarials.*

1. Els beneficis d'una empresa d'un estat contractant només es poden sotmetre a imposició en aquell estat, tret que l'empresa realitzi la seva activitat en l'altre estat contractant per mitjà d'un establiment permanent situat en aquell altre estat. Si l'empresa realitza la seva activitat d'aquesta manera, els beneficis de l'empresa es poden sotmetre a imposició en l'altre estat, però només en la mesura que es puguin atribuir a aquell establiment permanent.

2. Sense perjudici del que disposa l'apartat 3, quan una empresa d'un estat contractant realitzi la seva activitat en l'altre estat contractant per mitjà d'un establiment permanent que hi està situat, en cada estat contractant s'han d'atribuir a l'establiment esmentat els beneficis que hagi pogut obtenir pel fet de ser una empresa diferent i separada que realitzi les mateixes activitats o similars, en les mateixes condicions o similars, i tracti amb total independència amb l'empresa de la qual és establiment permanent.

3. Per determinar el benefici de l'establiment permanent es permet la deducció de les despeses en què s'hagi incorregut per realitzar les finalitats de l'establiment permanent, compreses les despeses de direcció i generals d'administració per a les mateixes finalitats, tant si s'efectuen a l'estat on hi ha l'establiment permanent com en una altra part.

4. Si no hi ha la comptabilitat suficient que permeti determinar l'import dels beneficis d'una empresa d'un estat contractant, que siguin imputables a l'establiment permanent situat en l'altre estat, l'impost es pot establir en aquest altre estat conforme a la pròpia legislació. El mètode aplicat ha de ser de tal manera que el resultat obtingut sigui conforme als principis enunciats en aquest article.

5. No s'ha d'atribuir cap benefici a un establiment permanent pel sol fet que aquest compri béns o mercaderies per a l'empresa.

6. A efectes dels paràgrafs anteriors, els beneficis imputables a l'establiment permanent s'han de calcular cada any pel mateix mètode, tret que hi hagi motius vàlids i suficients per procedir d'una altra manera.

7. Quan els beneficis comprenguin rendes regulades separatament en altres articles d'aquest Conveni, les disposicions d'aquells no queden afectades per les d'aquest article.

Article 8. *Navegació marítima i aèria.*

1. Els beneficis procedents de l'explotació de vaixells o aeronaus en tràfic internacional només es poden sotmetre a imposició en l'estat contractant en què estigui situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

2. Si la seu de direcció efectiva d'una empresa de navegació està a bord d'un vaixell, es considera que es troba en l'estat contractant on hi hagi el port base del vaixell, i si no existeix aquest port base, en l'estat contractant en què resideixi la persona que exploti el vaixell.

3. Les disposicions del paràgraf 1 també s'apliquen als beneficis procedents de la participació en un «pool», en una explotació en comú o en un organisme internacional d'explotació.

Article 9. Empreses associades.**1. Quan**

a) una empresa d'un estat contractant participi directament o indirectament en la direcció, el control o el capital d'una empresa de l'altre estat contractant, o

b) unes mateixes persones participin directament o indirectament en la direcció, el control o el capital d'una empresa d'un estat contractant i d'una empresa de l'altre estat contractant,

i en un cas i en l'altre les dues empreses, en les relacions comercials o financeres, estiguin unides per condicions acceptades o imposades que difereixin de les que serien acordades per empreses independents, els beneficis que una de les empreses hauria obtingut si no existissin aquestes condicions, i que de fet no s'han produït a causa d'aquestes, es poden incloure en els beneficis d'aquesta empresa i sotmetre a imposició en conseqüència.

2. Quan un estat contractant inclogui en els beneficis d'una empresa d'aquest estat —i sotmeti a imposició, en conseqüència— els beneficis sobre els quals una empresa de l'altre estat contractant ha estat sotmesa a imposició en aquell altre estat, i els beneficis així inclosos són beneficis que haurien estat realitzats per l'empresa de l'estat esmentat en primer lloc si les condicions convingudes entre les dues empreses haguessin estat les que s'haguessin convingut entre dues empreses independents, aquell altre estat, si ho considera convenient, ha de procedir a l'ajust que consideri apropiat de l'import de l'impost que ha percebut sobre aquells beneficis. Per determinar aquest ajust s'han de tenir en compte les altres disposicions d'aquest Conveni, i consultar les autoritats competents dels estats contractants si és necessari.

Article 10. Dividends.

1. Els dividends pagats per una societat resident d'un estat contractant a un resident de l'altre estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquell altre estat.

2.a) Tanmateix, aquests dividends també es poden sotmetre a imposició en l'estat contractant on resideix la societat que paga els dividends i segons la legislació d'aquell estat, però si el beneficiari efectiu dels dividends és un resident de l'altre estat contractant, l'impost així exigint no pot passar del 15 per 100 de l'import brut dels dividends.

b) Això no obstant, quan una societat que és resident d'un estat contractant posseeixi directament almenys el 25 per 100 del capital d'una societat que és resident de l'altre estat contractant, els dividends que es paguen per aquesta última societat estan exempts d'impost en l'estat on la societat que els distribueix sigui resident, si la legislació interna d'aquest estat aplicable al cas ho permet i en les condicions que aquesta legislació fixa per a l'exempció.

c) Les disposicions dels apartats a) i b) d'aquest paràgraf no afecten la imposició de la societat respecte dels beneficis amb càrrec als quals es paguen els dividends.

3. El terme «dividends» emprat en aquest article significa els rendiments de les accions, de les accions o bons de gaudi, de les parts de mines, de les parts de fundador o altres drets, excepte els de crèdit, que permetin participar en els beneficis, així com les rendes —fins i tot les satisfetes en forma d'interessos— subjectes al mateix règim fiscal que els rendiments de les accions per la legislació de l'estat on resideixi la societat que les satisfà.

4. Les disposicions dels paràgrafs 1 i 2 no s'apliquen si el beneficiari efectiu dels dividends, resident d'un estat contractant, realitza en l'altre estat contractant del qual és resident la societat que paga els dividends una activitat industrial o comercial a través d'un establiment permanent situat en aquell altre estat, o presta uns serveis personals independents per mitjà d'una base fixa situada en aquell altre estat, i la participació que generen els dividends està vinculada efectivament a l'establiment permanent esmentat o base fixa. En aquests casos s'apliquen les disposicions de l'article 7 o de l'article 14, segons escaigui.

5. Quan una societat resident d'un estat contractant obtingui beneficis o rendes procedents de l'altre estat contractant, aquell altre estat no pot exigir cap impost sobre els dividends pagats per la societat excepte en la mesura que els dividends esmentats es paguin a un resident d'aquell altre estat o la participació que generen els dividends estigui vinculada efectivament a un establiment permanent o a una base fixa situats en aquell altre estat, ni sotmetre els beneficis no distribuïts de la societat a un impost sobre aquests, encara que els dividends pagats o els beneficiaris no distribuïts consisteixin, totalment o parcialment, en beneficis o rendes procedents d'aquell altre estat.

Article 11. Interessos.

1. Els interessos procedents d'un estat contractant i pagats a un resident de l'altre estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquell altre estat.

2. Tanmateix, els interessos esmentats també es poden sotmetre a imposició en l'estat contractant del que procedeixen, i d'acord amb la legislació d'aquell estat, però si el beneficiari efectiu dels interessos és un resident de l'altre estat contractant, l'impost així exigint no pot passar del 10 per 100 de l'import brut dels interessos.

3. No obstant les disposicions del paràgraf 2, els interessos estan exempts del pagament de l'impost a l'estat contractant d'on procedeixen quan es tracti:

a) d'interessos de crèdits comercials, compresos els que estiguin representats per efectes comercials, derivats del pagament ajornat de subministraments de béns d'equip, mercaderies, productes o serveis per una empresa d'un estat contractant a una empresa de l'altre estat contractant.

b) interessos pagats per raó d'un préstec o d'un crèdit atorgat, garantit o assegurat per organismes públics l'objecte dels quals sigui promocionar les exportacions;

c) interessos de comptes corrents o de bestretes nominatives entre empreses bancàries dels dos estats contractants.

4. El terme «interessos» utilitzat en aquest article significa els rendiments de crèdits de qualsevol naturalesa, amb o sense garantia hipotecària o clàusula de participació en els beneficis del deutor, i en particular les rendes de fons públics i de bons o obligacions, incloses les primes i els lots units a aquests títols, així com qualssevol altres rendes que se sotmetin al mateix règim fiscal que els rendiments dels capitals prestats per la legislació de l'estat contractant del qual procedeixen les rendes. Tanmateix, el terme, en el sentit d'aquest article, no comprèn ni els interessos considerats dividends, en virtut del paràgraf 3 de l'article 10.

5. Les disposicions dels paràgrafs 1, 2 i 3 no s'apliquen si el beneficiari efectiu dels interessos, resident d'un estat contractant, realitza en l'altre estat contractant, del qual procedeixen els interessos, una activitat industrial o comercial per mitjà d'un establiment permanent situat en aquell altre estat o presta serveis personals independents per mitjà d'una base fixa situada

en aquest altre estat, i el crèdit que generen els interessos està vinculat efectivament a l'esmentat establiment permanent o base fixa. En aquests casos s'apliquen les disposicions de l'article 7 o de l'article 14, segons escaigui.

6. Els interessos es consideren procedents d'un estat contractant quan el deutor és l'estat mateix o una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals, o un resident d'aquell estat. Tanmateix, quan el deutor dels interessos, sigui o no resident d'un estat contractant, tingui en un estat contractant un establiment permanent o una base fixa en relació amb els quals s'hagi contret el deute que dona origen al pagament dels interessos i en suportin la càrrega, els interessos es consideren procedents de l'estat contractant on estan situats l'establiment permanent o la base fixa.

7. Quan, per raó de les relacions especials existents entre el deutor i el beneficiari efectiu dels interessos o de les que l'un i l'altre mantinguin amb tercers, l'import dels interessos, tenint en compte el crèdit pel qual es paguen, passi del que haguessin convingut el deutor i el beneficiari efectiu en absència d'aquestes relacions, les disposicions d'aquest article només s'apliquen a aquest darrer import. En aquest cas, l'excés es pot sotmetre a imposició d'acord amb la legislació de l'estat contractant del qual procedeixen els interessos.

Article 12. *Cànon.*

1. Els cànon procedents d'un estat contractant i pagats a un resident de l'altre estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquell altre estat.

2. Tanmateix, els cànon esmentats també es poden sotmetre a imposició en l'estat contractant del qual procedeixen i conforme a la legislació d'aquest estat; però si el beneficiari efectiu dels cànon és un resident de l'altre estat contractant, l'impost així exigit no pot passar del 5 per 100 de l'import brut dels cànon.

3. El terme «cànon» utilitzat en aquest article significa les quantitats de qualsevol classe pagades per l'ús o la concessió d'ús de drets d'autor sobre obres literàries, artístiques o científiques, incloses les pel·lícules cinematogràfiques i les pel·lícules o cintes gravades per a ràdio i televisió, de patents, marques de fàbrica o de comerç, dibuixos o models, plànols, fórmules o procediments secrets, així com per l'ús o la concessió d'ús d'equips industrials, comercials o científics, i pel subministrament d'informacions relatives a experiències industrials, comercials o científiques.

4. Les disposicions dels apartats 1 i 2 no s'apliquen si el beneficiari efectiu dels cànon, resident d'un estat contractant, realitza en l'altre estat contractant del qual procedeixen els cànon una activitat industrial o comercial per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest altre estat o presta serveis personals independents per mitjà d'una base fixa situada en aquell altre estat, i el dret o bé pel qual es paguen els cànon està vinculat efectivament a l'esmentat establiment permanent o base fixa. En aquests casos s'apliquen les disposicions de l'article 7 o de l'article 14, segons escaigui.

5. Els cànon es consideren procedents d'un estat contractant quan el deutor és el mateix estat o una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals, o un resident d'aquest estat. Tanmateix, quan el deutor dels cànon, sigui o no resident d'un estat contractant, tingui en un dels estats contractants un establiment permanent o una base fixa en relació amb els quals s'hagi contret l'obligació de pagament dels cànon i en suportin la càrrega, els cànon es consideren procedents de l'estat on estiguin situats l'establiment permanent o la base fixa.

6. Quan, per raó de les relacions especials existents entre el deutor i el beneficiari efectiu dels cànon o de les que l'un i l'altre mantinguin amb tercers, l'import

dels cànon, tenint en compte la prestació per la qual es paguen, excedeixi el que haurien convingut el deutor i el beneficiari efectiu en absència d'aquestes relacions, les disposicions d'aquest article només s'apliquen a l'últim import. En aquest cas, l'excés es pot sotmetre a imposició d'acord amb la legislació de l'estat contractant de què procedeixen els cànon.

Article 13. *Guany de capital.*

1. Els guany que un resident d'un estat contractant obtingui de l'alienació de béns immobles, tal com es defineixen a l'article 6, situats en l'altre estat contractant, es poden sotmetre a imposició en aquest altre estat.

2. Els guany derivats de l'alienació d'accions, participacions o altres drets en una societat o una altra persona jurídica l'actiu de la qual consisteix principalment en béns immobles situats en un estat contractant o drets que recaiguin sobre aquests, es poden sotmetre a imposició a l'estat contractant on els béns immobles estiguin situats.

3. Els guany derivats de l'alienació de béns mobles que formin part de l'actiu d'un establiment permanent que una empresa d'un estat contractant tingui en l'altre estat contractant, o de béns mobles que pertanyin a una base fixa que un resident d'un estat contractant posseeixi en l'altre estat contractant per a la prestació de serveis personals independents, compresos els guany derivats de l'alienació de l'establiment permanent esmentat (sol o amb el conjunt de l'empresa) o de la base fixa esmentada, es poden sotmetre a imposició en aquest altre estat.

4. Els guany derivats de l'alienació de vaixells o aeronaus explotats en tràfic internacional, o de béns mobles afectes a l'explotació dels vaixells esmentats, o aeronaus, només es poden sotmetre a imposició en l'estat contractant on estigui situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

5. Sense perjudici de les disposicions de l'apartat 2, els guany derivats de l'alienació d'accions, participacions o altres drets que constitueixin una participació substancial en una societat que sigui resident d'un estat contractant, poden estar sotmesos a imposició en aquest estat. Es considera que existeix una participació substancial quan el transmissor sol, amb persones associades o emparentades, hagi tingut directament o indirectament, en qualsevol moment en el curs de cinc anys precedents a la transmissió les accions, participacions o altres drets que en conjunt atorga el dret, almenys, del 25 per 100 dels beneficis de la societat o representin, almenys, el 25 per 100 del capital d'aquesta societat.

6. Els guany derivats de l'alienació de qualsevol altre bé diferent dels esmentats als paràgrafs 1 al 5 només es poden sotmetre a imposició en l'estat contractant on resideix el transmissor.

Article 14. *Serveis personals independents.*

1. Les rendes que un resident d'un estat contractant obtingui de la prestació de serveis professionals o altres activitats de naturalesa independent només es poden sotmetre a imposició en aquell estat, tret que aquell resident disposi de manera habitual d'una base fixa en l'altre estat contractant per a la realització de les seves activitats. Si disposa de la base fixa esmentada, aquestes rendes es poden sotmetre a imposició en l'altre estat, però només en la mesura que siguin imputables a aquella base fixa.

2. L'expressió «serveis professionals» comprèn en particular les activitats independents de caràcter científic, literari, artístic, educatiu o pedagògic, així com les activitats independents de metges, advocats, enginyers, arquitectes, odontòlegs i comptables.

Article 15. *Treballs dependents.*

1. Sense perjudici de les disposicions dels articles 16, 18, 19 i 20, els sous, els salaris i les remuneracions similars obtinguts per un resident d'un estat contractant per raó d'una ocupació només es poden sotmetre a imposició en aquell estat, tret que l'ocupació s'exerceixi en l'altre estat contractant. Si l'ocupació s'exerceix en aquell altre estat, les remuneracions percebudes per aquest concepte es poden sotmetre a imposició en aquell altre estat.

2. No obstant el que disposa l'apartat 1, les remuneracions obtingudes per un resident d'un estat contractant per raó d'una ocupació exercida en l'altre estat contractant només es poden sotmetre a imposició en l'estat esmentat en primer lloc si:

- el perceptor roman en l'altre estat, durant un o diversos períodes, que no excedeixin en total els cent vuitanta-tres dies en qualsevol període de dotze mesos, i
- les remuneracions les paga una persona ocupadora, que no és resident de l'altre estat, o en el seu nom, i
- les remuneracions no les suporta un establiment permanent o una base fixa que la persona ocupadora tingui en l'altre estat.

3. No obstant les disposicions precedents d'aquest article, les remuneracions obtingudes per raó d'una ocupació exercida a bord d'un vaixell o una aeronau explotat en tràfic internacional es poden sotmetre a imposició en l'estat contractant en què estigui situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

Article 16. *Participacions de consellers.*

1. Les participacions, dietes d'assistència i altres retribucions similars que un resident d'un estat contractant obtingui com a membre d'un consell d'administració o de vigilància o d'un òrgan similar d'una societat resident de l'altre estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquell altre estat.

Aquesta disposició també s'aplica a les retribucions rebudes per la realització de funcions que, en virtut de la legislació de l'estat contractant on la societat és resident, siguin considerades funcions de naturalesa similar a les realitzades per una persona de les esmentades en aquesta disposició.

2. Les remuneracions que una persona de les esmentades al paràgraf 1 rep de la societat a causa de l'exercici d'una activitat quotidiana de direcció o de caràcter tècnic així com les remuneracions que un resident d'un estat contractant obtingui de la seva activitat personal com a soci d'una societat, diferent d'una societat per accions, que sigui resident de l'altre estat contractant, estan subjectes a imposició conforme a les disposicions de l'article 15, com si es tractés de les remuneracions que un empleat obté d'una ocupació assalariada i l'ocupador fos la societat.

Article 17. *Artistes i esportistes.*

1. No obstant les disposicions dels articles 14 i 15, les rendes que un resident d'un estat contractant obtingui de l'exercici de la seva activitat personal en l'altre estat contractant en qualitat d'artista de l'espectacle, actor de teatre, cine, ràdio o televisió, o músic, o com

a esportista, es poden sotmetre a imposició en aquell altre estat.

2. Quan les rendes derivades de les activitats realitzades per un artista o esportista personalment i en qualitat d'això s'atribueixin no a l'artista mateix o esportista, sinó a una altra persona, aquestes rendes es poden sotmetre a imposició, no obstant les disposicions dels articles 7, 14 i 15, a l'estat contractant on es realitzin les activitats de l'artista o esportista.

3. Les disposicions dels paràgrafs 1 i 2 no són aplicables si les activitats realitzades en un estat contractant es financen principalment mitjançant fons públics de l'altre estat contractant o d'una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals. En aquest cas, les rendes derivades de les activitats esmentades només es poden sotmetre a imposició en aquest altre estat.

Article 18. *Pensions.*

Sense perjudici del que disposa el paràgraf 2 de l'article 19, les pensions, rendes vitalícies i altres remuneracions anàlogues pagades a un resident d'un estat contractant per raó d'una ocupació anterior només estan sotmeses a imposició en aquell estat.

Article 19. *Funcions públiques.*

1.a) Les remuneracions, excloses les pensions pagades per un estat contractant o una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals, a una persona física per raó de serveis prestats en aquell estat, subdivisió o entitat només es poden sotmetre a imposició en aquell estat.

b) Tanmateix, si el beneficiari de les remuneracions és un resident de l'altre estat contractant i té la nacionalitat d'aquest altre estat sense tenir alhora la nacionalitat de l'estat esmentat a l'apartat a) anterior, les remuneracions es poden sotmetre a imposició en l'altre estat contractant.

2.a) Les pensions pagades per un estat contractant o una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals, bé directament o amb càrrec a fons constituïts, a una persona física per raó de serveis prestats a aquell estat, subdivisió o entitat, només es poden sotmetre a imposició en aquell estat.

b) Tanmateix, aquestes pensions només es poden sotmetre a imposició en l'altre estat contractant si la persona física és resident i nacional d'aquell estat.

3. El que disposen els articles 15, 16 i 18 s'aplica a les remuneracions i pensions pagades per raó de serveis prestats en el marc d'una activitat industrial o comercial d'un estat contractant o una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals.

Article 20. *Professors i estudiants.*

1. Una persona física que, immediatament abans de la seva arribada a un estat contractant, sigui o hagi estat resident de l'altre estat contractant, i que, per invitació del Govern del primer estat, d'una universitat, o una altra institució d'ensenyament superior o de recerca, situada i oficialment reconeguda en el primer estat, romangui en aquest estat amb la finalitat exclusiva d'exercir l'ensenyament o la recerca, o tots dos, només pot estar sotmès a imposició en l'altre estat contractant pel que fa a les remuneracions que percebi per aquestes activitats durant un període que no passi de dos anys de la data de la primera arribada a aquest estat.

Les disposicions d'aquest paràgraf no són aplicables a les remuneracions percebudes per tasques de recerca si aquestes es fan principalment per al benefici particular de determinada persona o persones.

2. Les quantitats que un estudiant o una persona en pràctiques que immediatament abans d'arribar en

un estat contractant hagi estat o és un resident de l'altre estat contractant i que roman en el primer estat amb l'única finalitat de prosseguir els seus estudis o la seva formació rebí per cobrir les despeses de manteniment o de formació no es poden sotmetre a imposició en aquest estat sempre que procedeixin de fonts situades fora d'aquest estat.

Article 21. *Altres rendes no expressament esmentades.*

1. Les rendes d'un resident d'un estat contractant que siguin de naturalesa o procedeixin de fonts no esmentades en els articles precedents d'aquest Conveni i que estiguin subjectes a imposició en aquest estat només es poden sotmetre a imposició en aquell estat.

2. El que disposa el paràgraf 1 no s'aplica a les rendes, excloses les que es derivin de béns definits com a immobles en el paràgraf 2 de l'article 6, quan el beneficiari d'aquestes rendes, resident d'un estat contractant, realitzi en l'altre estat contractant una activitat industrial o comercial per mitjà d'un establiment permanent que hi estigui situat, o presti serveis personals independents per mitjà d'una base fixa que també hi estigui situada, i el dret o bé pel qual es paguen les rendes estigui vinculat efectivament a l'establiment permanent o la base fixa. En aquests casos s'apliquen les disposicions de l'article 7 o de l'article 14, segons escaigui.

CAPÍTOL IV

Impostos sobre el patrimoni

Article 22. *Patrimoni.*

1. El patrimoni constituït per béns immobles compresos a l'article 6 que posseeixi un resident d'un estat contractant i que estiguin situats en aquell altre estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquell altre estat.

2. El patrimoni constituït per accions, participacions o altres drets en una societat o una altra persona jurídica l'actiu de la qual consisteixi principalment en béns immobles situats en un estat contractant o drets sobre aquests béns estan sotmesos a imposició en aquell estat contractant.

3. El patrimoni constituït per béns mobles que formin part de l'actiu d'un establiment permanent que una empresa d'un estat contractant tingui en l'altre estat contractant, o per béns mobles que pertanyin a una base fixa que un resident d'un estat contractant posseeixi en l'altre estat contractant per a la prestació de serveis personals independents, es pot sotmetre a imposició en aquell altre estat.

4. El patrimoni constituït per vaixells o aeronaus explotats en tràfic internacional, així com per béns mobles afectes a l'explotació d'aquests vaixells o aeronaus només es pot sotmetre a imposició en l'estat contractant en què estigui situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

5. El patrimoni constituït per accions, participacions o altres drets que formin part d'una participació substancial en una societat resident d'un estat contractant es pot sotmetre a imposició en aquell estat. Es considerarà que existeix una participació substancial quan una persona, sola o amb persones associades o emparentades, té, directament o indirectament, accions, participacions o altres drets que en conjunt atorguin el dret, almenys, al 25 per 100 dels beneficis de la societat o representin almenys el 25 per 100 del capital d'aquesta societat.

6. Els altres elements del patrimoni d'un resident d'un estat contractant només es poden sotmetre a imposició en aquell estat.

CAPÍTOL V

Mètodes per eliminar la doble imposició

Article 23.

1. Pel que fa a Espanya, la doble imposició s'evita de la manera següent:

a) Sense perjudici de les disposicions de la legislació espanyola relatives a la imputació en l'impost espanyol dels impostos pagats a l'estranger, quan un resident d'Espanya percebi rendes o posseeixi elements patrimonials que d'acord amb les disposicions del present Conveni es poden sotmetre a imposició a Bèlgica, Espanya permet la deducció de l'impost que percep sobre les rendes o sobre els elements patrimonials d'aquest resident d'un import igual que l'impost pagat a Bèlgica. La quantitat així deduïda no pot excedir la fracció de l'impost, calculat abans de la deducció, que correspondria segons el cas a les rendes o al patrimoni subjecte a imposició a Bèlgica.

b) Quan es tracti de dividendes d'acord amb l'article 10, paràgraf 3, pagats per una societat resident de Bèlgica a una societat resident d'Espanya i que tingui una participació directa, almenys, del 25 per 100 del capital de la societat que paga els dividendes, Espanya, a més de la deducció que preveu l'apartat a) anterior, permet la deducció, amb les condicions i els límits que preveu la seva legislació interna, de la part de l'impost pagat efectivament per la societat pagadora que correspongui als beneficis amb càrrec als quals es paguen els dividendes.

c) Quan d'acord amb qualsevol disposició d'aquest Conveni les rendes obtingudes per un resident a Espanya o el patrimoni que posseeixi estiguin exempts d'impostos a Espanya, no obstant això Espanya pot tenir en compte les rendes o el patrimoni exempts per calcular l'impost de l'impost sobre la resta de les rendes o el patrimoni d'aquell resident.

2. Pel que fa a Bèlgica, la doble imposició s'evita de la manera següent:

a) Quan un resident de Bèlgica percep rendes o posseeix elements patrimonials que es poden sotmetre a imposició a Espanya d'acord amb les disposicions del Conveni, tret dels corresponents als articles 10, paràgraf 2, 11, paràgrafs 2 i 7, i 12, paràgrafs 2 i 6, Bèlgica eximeix d'impost aquelles rendes o aquells elements patrimonials, però, per calcular l'import dels seus impostos sobre la resta de la renda o del patrimoni d'aquell resident, pot aplicar el tipus de gravamen que correspondria si les rendes o els elements patrimonials en qüestió no n'estiguessin exempts.

b) Sense perjudici de les disposicions de la legislació belga relatives a la imputació en l'impost belga dels impostos pagats a l'estranger, quan un resident de Bèlgica rebí rendes que estiguin compreses en la seva renda global sotmeses a l'impost belga i consistents en dividendes subjectes al règim previst a l'article 10, paràgraf 2, i no exempts de l'impost belga en virtut de l'apartat c) posterior, en interessos subjectes a imposició conforme a l'article 11, paràgraf 2 o 7, o en canons subjectes a imposició conforme a l'article 12, paràgrafs 2 o 6, l'impost espanyol pagat per aquestes rendes s'imputa en l'impost belga corresponent a les dites rendes.

c) Els dividendes d'acord amb l'article 10, paràgraf 3, que una societat resident de Bèlgica rebí d'una societat resident d'Espanya, i que estan sotmesos a Espanya al règim que preveu l'article 10, paràgraf 2, estan exempts de l'impost de societats a Bèlgica, en les condicions i els límits que preveu la legislació belga.

d) Quan, conforme a la legislació belga, les pèrdues sofertes per una societat explotada per un resident de

Bèlgica en un establiment permanent situat a Espanya hagin estat efectivament deduïdes dels beneficis d'aquesta societat a efectes de la imposició a Bèlgica, l'exempció que preveu l'apartat a) no s'aplica a Bèlgica als beneficis d'altres períodes impositius imputables a aquest establiment, en la mesura que aquests beneficis hagin estat també exempts d'impostos a Espanya per la seva compensació amb les pèrdues.

e) Per aplicar l'apartat b) precedent, els interessos corresponents als emprèstits emesos i als préstecs concedits abans de l'1 de gener de 1992 i que es beneficien d'una reducció de l'impost espanyol en virtut de l'article 1 del Decret llei de 19 d'octubre de 1961, tal com ha estat modificat posteriorment i que permet reduccions de determinats impostos aplicables als emprèstits emesos per empreses espanyoles i als préstecs concedits per organismes financers estrangers per finançar noves inversions, es considera que han suportat un impost del 10 per cent fins al venciment inicialment convingut d'aquests emprèstits o préstecs, però com a màxim durant dos períodes impositius a partir del primera període impositiu en què el Conveni té els seus efectes conforme a les disposicions de l'article 29, paràgraf 2 b).

CAPITOL VI

Disposicions especials

Article 24. *No-discriminació.*

1. Els nacionals d'un estat contractant no han de ser sotmesos en l'altre estat contractant a cap impost ni obligació relativa a aquest que no s'exigeixin o que siguin més costosos que aquells a què estiguin o puguin estar sotmesos els nacionals d'aquell altre estat que estiguin en les mateixes condicions, en particular quant a la residència. No obstant el que disposa l'article 1, aquesta disposició també s'ha d'aplicar a les persones que no siguin residents d'un o de tots dos estats contractants.

2. Els establiments permanents que una empresa d'un estat contractant tingui en l'altre estat contractant no han de ser sotmesos a imposició en aquell estat de manera menys favorable que les empreses d'aquell altre estat que realitzin les mateixes activitats. Aquesta disposició no es pot interpretar en el sentit d'obligar un estat contractant a concedir als residents de l'altre estat contractant les deduccions personals, desgravacions o reduccions impositives que atorgui als propis residents en consideració amb el seu estat civil o les seves càrregues familiars.

3. Llevat que s'apliquin les disposicions del paràgraf 1 de l'article 9, del paràgraf 7 de l'article 11 o del paràgraf 6 de l'article 12, els interessos, cànon o altres despeses pagats per una empresa d'un estat contractant a un resident de l'altre estat contractant són deduïbles, per determinar els beneficis subjectes a imposició d'aquella empresa, en les mateixes condicions que si s'haguessin pagat a un resident de l'estat esmentat en primer lloc. Igualment, els deutes d'una empresa d'un estat contractant contrets amb un resident de l'altre estat contractant són deduïbles per determinar el patrimoni sotmès a imposició d'aquella empresa en les mateixes condicions que si s'haguessin contret amb un resident de l'estat esmentat en primer lloc.

4. Les empreses d'un estat contractant el capital de les quals, totalment o parcialment, el tinguin o el controlin, directament o indirectament, un o diversos residents de l'altre estat contractant no s'han de sotmetre en l'estat esmentat en primer lloc a cap impost ni obligació relativa a aquest que no s'exigeixin o que siguin més onerosos que aquells als quals estiguin o puguin estar sotmeses altres empreses similars de l'estat esmentat en primer lloc.

5. No obstant les disposicions de l'article 2, el que disposa aquest article és aplicable a tots els impostos, sigui quina sigui la seva naturalesa o denominació.

Article 25. *Procediment amistós.*

1. Quan una persona consideri que les mesures adoptades per un estat o per tots dos estats contractants impliquen o poden implicar per a ella una imposició que no estigui conforme amb les disposicions d'aquest Conveni, amb independència dels recursos que preveu el dret intern d'aquests estats, pot sotmetre el seu cas a l'autoritat competent de l'estat contractant del qual sigui resident o, si fos aplicable el paràgraf 1 de l'article 24, a la de l'estat contractant del qual sigui nacional. El cas s'ha de plantejar dins els tres anys següents a la primera notificació de la mesura que impliqui una imposició no conforme amb les disposicions del Conveni.

2. L'autoritat competent, si la reclamació li sembla fundada i si ella mateixa no està en condicions d'adoptar una solució satisfactòria, ha de fer tot el que sigui possible per resoldre la qüestió mitjançant un acord amistós amb l'autoritat competent de l'altre estat contractant a fi d'evitar una imposició que no s'ajusti al Conveni.

3. Les autoritats competents dels estats contractants han de fer tot el que sigui possible per resoldre les dificultats o aclarir els dubtes que plantegi la interpretació o l'aplicació del Conveni mitjançant un acord amistós. Quan es consideri que aquest acord es pot facilitar mitjançant contactes personals, l'intercanvi de punts de vista pot tenir lloc en el si d'una comissió composta per representants de les autoritats competents dels estats contractants.

4. Les autoritats competents dels estats contractants han d'acordar en comú les mesures necessàries per aplicar les disposicions del Conveni i per prevenir l'ús abusiu d'aquest. En concret, han d'establir les formalitats que han de complir i els justificants que han de subministrar els residents de cada estat contractant per beneficiar-se en l'altre estat contractant de les exempcions o reduccions d'impostos que preveu el Conveni.

5. Les autoritats competents dels estats contractants s'han de comunicar directament entre si per a l'aplicació del Conveni.

Article 26. *Intercanvi d'informació.*

1. Les autoritats competents dels estats contractants han d'intercanviar les informacions necessàries per aplicar el que disposa aquest Conveni, o el dret intern dels estats contractants relatiu als impostos compresos en el Conveni en la mesura que la imposició exigida per aquell no fos contrària al Conveni. L'intercanvi d'informació no està limitat per l'article 1. Les informacions rebudes per un estat contractant s'han de mantenir en secret, com també les informacions obtingudes partint del dret intern d'aquest estat i només s'han de comunicar a les persones o autoritats (inclosos els tribunals i òrgans administratius) a qui correspongui l'establiment o la recaptació dels impostos compresos en el Conveni, dels procediments declaratius o executius relatius a aquests impostos o de la resolució dels recursos relatius a aquests. Les persones o autoritats esmentades només han de fer servir les informacions per a aquestes finalitats. Poden revelar aquestes informacions a les audiències públiques dels tribunals o en les sentències judicials.

Les informacions s'intercanvien bé sigui a petició sobre un cas concret, o automàticament referent a una o diverses categories de rendes, bé espontàniament

quan es refereixi a rendes el coneixement de les quals tingui interès per a un estat contractant.

2. En cap cas les disposicions del paràgraf 1 es poden interpretar en el sentit d'obligar un estat contractant a:

a) adoptar mesures administratives contràries a la seva legislació o pràctica administrativa o a les de l'altre estat contractant;

b) subministrar informació que no es pugui obtenir sobre la base de la seva pròpia legislació o en l'exercici de la pràctica administrativa normal o de les de l'altre estat contractant;

c) subministrar informacions que revelin secrets comercials, industrials o professionals, o procediments comercials o informacions la comunicació dels quals sigui contrària a l'ordre públic.

Article 27. *Assistència a la recaptació.*

1. Els estats contractants s'han de prestar ajuda i assistència mútuament amb vista a notificar i recaptar els impostos compresos en aquest Conveni, així com tots els recàrrecs, els increments, els interessos, les despeses i les multes sense caràcter penal corresponents als impostos esmentats, quan el deute tributari sigui objecte d'un títol que permeti prosseguir la recaptació en l'estat que requereix l'assistència i siguin exigibles i no susceptibles de recurs en aplicació de les lleis o els reglaments d'aquell estat.

2. A petició de l'estat requeridor, l'estat requerit ha de notificar i recaptar el deute tributari de l'estat esmentat seguint la legislació i la pràctica administrativa aplicables a la notificació i a la recaptació dels deutes tributaris propis, llevat que el Conveni ho disposi d'una altra manera.

3. L'estat requerit no està obligat a tramitar la demanda de l'estat requeridor si aquest no ha exhaurit en el propi territori tots els mitjans de recaptació del seu deute tributari.

4. La demanda d'assistència amb relació a la recaptació d'un deute tributari ha d'anar acompanyada:

a) d'una certificació que precisi que es compleixen les condicions que preveu el paràgraf 1;

b) d'una còpia oficial del títol que en permeti l'execució en l'estat requeridor;

c) d'una còpia oficial de qualsevol altre document exigint en l'estat requeridor per a la recaptació; i

d) si escau, una còpia certificada corresponent a tota decisió ferma i que emani d'un òrgan administratiu o d'un tribunal.

5. El títol que en permet l'execució en l'estat requerit, si escau i conforme a les disposicions en vigor a l'estat requerit, ha de ser admès, homologat, completat o reemplaçat en el termini més breu possible després de la data de recepció de la demanda d'assistència, per un títol que en permeti l'execució en l'estat requerit.

6. Les qüestions referents als terminis de prescripció del deute tributari s'han de regir exclusivament per la legislació de l'estat requeridor.

7. Els actes de recaptació realitzats per l'estat requerit com a conseqüència d'una demanda d'assistència i que segons la legislació d'aquest estat poguessin tenir per objecte la suspensió o la interrupció del termini de prescripció tenen el mateix efecte respecte a la legislació de l'estat requeridor. L'estat requerit informa l'estat requeridor de les mesures preses amb aquesta finalitat.

8. Els deutes tributaris per a la recaptació dels quals es demana assistència no tenen cap privilegi en l'estat requerit.

9. L'estat requerit no està obligat a aplicar mesures d'execució que no estiguin autoritzades per les disposicions legals o reglamentàries de l'estat requeridor.

10. L'estat requerit pot concedir un ajornament en el pagament o un pagament escalonat, si la seva legislació o la pràctica administrativa ho permet en circumstàncies anàlogues; n'ha d'informar prèviament a l'estat requeridor.

11. Les disposicions de l'article 26, paràgraf 1, s'apliquen igualment a tota informació que, en aplicació d'aquest article, sigui posada en coneixement de l'autoritat competent d'un estat contractant.

12. Pel que fa als deutes tributaris d'un estat contractant que siguin objecte de recurs o siguin encara susceptibles de recurs, l'autoritat competent d'aquell estat, per salvaguardar els seus drets, pot demanar a l'autoritat competent de l'altre estat contractant que adopti les mesures cautelars que preveu la legislació d'aquest. Les disposicions dels paràgrafs precedents són aplicables «mutatis mutandis» a aquestes mesures.

13. Les autoritats competents dels estats contractants s'han de posar d'acord per fixar les modalitats de transferència de les quantitats recaptades per l'estat requerit per compte de l'estat requeridor.

Article 28. *Agents diplomàtics i funcionaris consulars.*

Les disposicions d'aquest Conveni no afecten els privilegis fiscals de què gaudeixin els membres de missions diplomàtiques o de llocs consulars d'acord amb els principis generals del dret internacional o en virtut d'acords especials.

CAPÍTOL VII

Disposicions finals

Article 29. *Entrada en vigor.*

1. Aquest Conveni ha de ser ratificat, i els instruments de ratificació han de ser intercanviats a Madrid tan aviat com sigui possible.

2. El Conveni entra en vigor el quinzè dia a partir de l'intercanvi dels instruments de ratificació, i les seves disposicions s'apliquen:

a) als impostos retinguts en la font sobre les rendes meritades o posades al cobrament a partir del dia 1 de gener de 1996;

b) als altres impostos establerts sobre la renda o el patrimoni relatius a períodes impositius que acabin a partir del 31 de desembre de 1996.

3. Les disposicions del Conveni entre Espanya i Bèlgica a fi d'evitar la doble imposició i de regular determinades qüestions en matèria d'impostos sobre la renda i el patrimoni i del Protocol addicional signats a Brussel·les el 24 de setembre de 1970 es deixen d'aplicar en tot impost espanyol o belga respecte del qual aquest Conveni i el Protocol annex tinguin efectes conforme a les disposicions del paràgraf 2.

Article 30. *Denúncia.*

Aquest Conveni roman en vigor mentre no el denunciï un dels estats contractants, però cada un d'aquests estats contractants el pot denunciar per escrit o per via diplomàtica a l'altre estat contractant fins al 30 de juny inclusivament de qualsevol any natural, a partir del cinquè any següent al de l'intercanvi dels instruments de ratificació. En cas de denúncia abans de l'1 de juliol

de l'any esmentat, el Conveni s'ha d'aplicar per última vegada:

a) Als impostos retinguts en la font sobre les rendes meritades o posades al cobrament fins al 31 de desembre de l'any de la denúncia.

b) Als altres impostos establerts sobre la renda o el patrimoni relatius a períodes impositius que finalitzin abans del 31 de desembre de l'any immediat següent al de la denúncia.

Per donar fe de tot això, els plenipotenciaris anteriorment esmentats, signen i segellen el present Conveni.

Fet en doble exemplar a Brussel·les el 14 del 6 de 1995, en les llengües espanyola, francesa i neerlandesa; tots tres textos són igualment autèntics.

PER ESPANYA

PER BÈLGICA

PROTOCOL

En el moment de signar el Conveni entre Espanya i Bèlgica per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió i el frau fiscal en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni, els plenipotenciaris sotasignats han convingut les disposicions següents que formen part integrant del Conveni:

1. En relació amb els articles 6, 13 i 22.

No obstant les disposicions de l'article 6, de l'article 13 i de l'article 22, les rendes i els guanys obtinguts per un resident d'un estat contractant, d'un dret de multipropietat, en què la durada no passi d'un mes per any natural i el patrimoni d'aquest resident constituït per aquest dret, només s'han de sotmetre a imposició en aquest estat.

2. En relació amb els articles 10, 11, 12 i 13.

No obstant les disposicions dels articles anteriors, les reduccions o exempcions d'impostos que serien d'una altra manera aplicables als dividendes, interessos, cànon i guanys de capital, no ho són quan aquestes rendes s'obtenen d'un estat contractant per una societat que és un resident de l'altre estat contractant en què les persones que no són residents d'aquest altre estat tenen directament o indirectament una participació que representa més del 50 per cent del capital d'aquesta societat. Aquesta disposició no s'ha d'aplicar quan la societat demostrï que realitza activitats industrials o comercials importants diferents de les que consisteixen principalment a tenir o administrar accions o altres actius en l'estat contractant del qual és un resident.

3. En relació amb l'article 10, apartat 3.

S'entén que el terme «dividendes» comprèn els beneficis de liquidació d'una societat.

4. No obstant el que disposa l'article 12, apartat 3:

a) S'entén que el terme «cànon» comprèn les remuneracions pagades per la utilització o la concessió d'ús d'un programa d'ordinador.

5. No obstant el que disposa l'article 24.

S'entén que les disposicions de l'article 24 no impedeixen:

a) Als estats contractants, d'aplicar les disposicions del seu dret intern pel que concerneix a la subcapitalització;

b) A un estat contractant, de gravar el tipus impositiu previst per la seva legislació interna, els beneficis

d'un establiment permanent de què disposa en aquest estat una societat que sigui resident de l'altre estat contractant sempre que el tipus esmentat no passi del tipus màxim aplicable als beneficis de societats que siguin residents del primer estat.

c) A Bèlgica, de deduir en les condicions que preveu la seva legislació, la retenció mobiliària sobre els dividends corresponents a una participació inferior al 25 per cent i que s'aplica efectivament a un establiment permanent del que disposa a Bèlgica una societat que sigui un resident a Espanya.

Per donar fe de tot això, els plenipotenciaris sotasignats signen i segellen aquest Protocol.

Fet en doble exemplar a Brussel·les el 14 del 6 de 1995, en les llengües espanyola, francesa i neerlandesa; tots tres textos són igualment autèntics.

PER ESPANYA

PER BÈLGICA

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

Atès que el dia 22 de juny de 2000, el plenipotenciari d'Espanya va signar a Madrid, juntament amb el plenipotenciari de Bèlgica, nomenats ambdós en la forma escaient, l'Acta addicional que modifica el Conveni entre el Regne d'Espanya i el Regne de Bèlgica tendent a evitar la doble imposició i prevenir l'evasió i el frau fiscal en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni, i el Protocol, signats a Brussel·les el 14 de juny de 1995,

Vistos i examinats els dos articles de l'Acta,

Concedida per les Corts Generals l'autorització que preveu l'article 94.1 de la Constitució,

Aprovo i ratifico el que s'hi disposa, per mitjà d'aquesta Acta, i prometo complir-la, observar-la i fer que es compleixi i s'observi puntualment en la seva totalitat, i amb aquesta finalitat, perquè tingui més validació i fermesa, mano expedir aquest Instrument de ratificació que signo i que segella i ratifica degudament la sotasignada ministra d'Afers Exteriors.

Madrid, 4 de març de 2003.

JUAN CARLOS R.

La ministra d'Afers Exteriors,
ANA PALACIO VALLELERSUNDI

ACTA ADDICIONAL QUE MODIFICA EL CONVENI ENTRE EL REGNE D'ESPANYA I EL REGNE DE BÈLGICA TENDENT A EVITAR LA DOBLE IMPOSICIÓ I PREVENIR L'EVASIÓ I EL FRAU FISCAL EN MATÈRIA D'IMPOSTOS SOBRE LA RENDA I SOBRE EL PATRIMONI, I EL PROTOCOL SIGNATS A BRUSSEL·LES EL 14 DE JUNY DE 1995

Sa Majestat el Rei d'Espanya

i

Sa Majestat el Rei dels Belgues

amb la voluntat de concloure una Acta addicional que modifica el Conveni entre el Regne d'Espanya i el Regne de Bèlgica tendent a evitar la doble imposició i prevenir l'evasió i el frau fiscal en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni, i el Protocol, signats

a Brussel·les el 14 de juny de 1995 (d'ara endavant «el Conveni»)

Han designat a aquest efecte plenipotenciaris:

Sa Majestat el Rei d'Espanya
Excm. Sr. Enrique Giménez-Reyna,
Secretari d'Estat d'Hisenda

Sa Majestat el Rei dels Belgues
Excm. Sr. Xavier L. Demoulin,
Ambaixador de Bèlgica a Espanya

Els quals, després d'haver bescanviat les seves plenipotències i haver-les trobat en la forma escaient, han acordat:

ARTICLE I

L'article 29 del Conveni se suprimeix i es reemplaça per les disposicions següents:

«1. Aquest Conveni ha de ser ratificat i els instruments de ratificació han de ser intercanviats a Madrid tan aviat com sigui possible.

2. El Conveni entra en vigor el quinzè dia a partir de l'intercanvi dels instruments de ratificació i les seves disposicions s'han aplicar:

a) als impostos retinguts en la font sobre les rendes meritades o posades al cobrament a partir del dia 1 de gener de l'any següent de l'entrada en vigor del Conveni,

b) als altres impostos establerts sobre la renda o el patrimoni relatius a períodes impositius que finalitzin a partir del 31 de desembre de l'any de l'entrada en vigor del Conveni.

3. Les disposicions del Conveni entre Espanya i Bèlgica a fi d'evitar la doble imposició i de regular determinades qüestions en matèria d'impostos sobre la renda i el patrimoni i del Protocol addicional signats a Brussel·les el 24 de setembre de 1970, es deixen d'aplicar en tot impost espanyol o belga respecte del qual aquest Conveni i el Protocol annex tinguin efectes conforme a les disposicions del paràgraf 2.»

ARTICLE II

«1. Aquesta Acta addicional ha de ser ratificada i els instruments de ratificació han de ser intercanviats a Madrid tan aviat com sigui possible juntament amb els instruments de ratificació del Conveni.

2. L'Acta addicional entra en vigor el quinzè dia a partir de l'intercanvi dels instruments de ratificació.»

Per donar fe de tot això, els plenipotenciaris sota-signats han signat i segellat aquesta Acta addicional.

Fet a Madrid, el 22 de juny de 2000, per duplicat, en les llengües espanyola, francesa i neerlandesa; tots tres textos són igualment autèntics.

Pel Regne d'Espanya,
Excm. Sr. Enrique Giménez-Reyna,
Secretari d'Estat d'Hisenda

Pel Regne de Bèlgica,
Excm. Sr. Xavier L. Demoulin,
Ambaixador de Bèlgica a Espanya

Aquest Conveni i l'Acta addicional que el modifica entren en vigor el 25 de juny de 2003, quinzè dia a partir de l'intercanvi dels instruments de ratificació, segons el que estableixen l'article 29 del Conveni i l'article II de l'Acta addicional.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 18 de juny de 2003. —El secretari general tècnic del Ministeri d'Afers Exteriors, Julio Núñez Montinos.

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS

13376 *RESOLUCIÓ de la Secretaria General Tècnica per la qual es disposa la publicació de l'acabament de l'aplicació provisional del Bescanvi de notes, de 25 de maig i 17 de juny de 1994, constitutiu d'un acord entre el Regne d'Espanya i el Principat d'Andorra sobre el règim de circulació de persones. («BOE» 159, de 4-7-2003.)*

Amb dates 9 i 11 de juny de 2003, el Ministeri d'Afers Exteriors i l'Ambaixada del Principat d'Andorra a Espanya van intercanviar les notes verbals següents:

NOTA VERBAL

El Ministeri d'Afers Exteriors saluda atentament l'Ambaixada del Principat d'Andorra i té l'honor de referir-se al Bescanvi de notes de 25 de maig i 17 de juny de 1994, constitutiu d'un acord sobre el règim de circulació de persones entre el Regne d'Espanya i el Principat d'Andorra, que s'aplica provisionalment des del dia 17 de juny de 1994.

El Ministeri comunica a l'Ambaixada la suspensió definitiva de l'aplicació provisional del Bescanvi de notes esmentat, a partir del pròxim dia 1 de juliol de 2003, data en la qual es produeix l'entrada en vigor dels convenis entre el Regne d'Espanya, la República Francesa i el Principat d'Andorra, de 4 de desembre de 2000, relatius a l'entrada, la circulació, la residència i l'establiment dels seus nacionals, i a la circulació i l'estada de nacionals d'estats tercers.

S'agrairia el justificant de recepció d'aquesta Nota i la confirmació, per part d'aquesta Ambaixada, de la suspensió definitiva de l'aplicació provisional de l'esmentat Bescanvi de notes pel Principat d'Andorra.

El Ministeri d'Afers Exteriors aprofita aquesta oportunitat per reiterar a l'Ambaixada del Principat d'Andorra el testimoni de la seva més distingida consideració.

Madrid, 9 de juny de 2003.

A l'Ambaixada del Principat d'Andorra a Madrid.

NOTA VERBAL

L'Ambaixada del Principat d'Andorra saluda atentament el Ministeri d'Afers Exteriors —Subdirecció General d'Assumptes Jurídics i Consulars— i té l'honor d'acusar la recepció de la seva Nota verbal de 9 de juny de 2003, per la qual es comunicava la suspensió definitiva de l'aplicació provisional del Bescanvi de notes de 25 de maig i 17 de juny de 1994, constitutiu d'un acord sobre el règim de circulació de persones entre el Principat d'Andorra i el Regne d'Espanya.

L'Ambaixada també vol confirmar la referida suspensió definitiva per part del Principat d'Andorra del dit Bescanvi de notes a partir del pròxim dia 1 de juliol de 2003, moment en què entra en vigor el «Conveni entre el Principat d'Andorra, el Regne d'Espanya i la República Francesa relatiu a l'entrada, la circulació, la residència i l'establiment dels seus nacionals, fet a Brussel·les el 4 de desembre de 2000» i el «Conveni entre el Principat d'Andorra, el Regne d'Espanya i la República Francesa relatiu a la circulació i l'estada al Principat d'Andorra de nacionals d'estats tercers, fet a Brussel·les el 4 de desembre de 2000».